

SOMNOLENTI signa. Amatores autem somni sunt, qui habent superiora maiora: calidi, habentes carnem boni habitus, eleganti specie, hirsuti circa ventrem. Signa **MEMORIS**. Qui habet superiora maiora, scita & carnosa magis.

CAPVT IIII.

Videntur autem mihi anima & corpus
compati ad inuicem, & anima habi-
tus alteratus simul alterat corporis for-
mam, & iterum forma corporis alterata si-
mul alterat animæ habitum. Quando e-
nī anima est tristari & latari, manifestū
est quod tristes obscuræ faciei sunt, gau-
dentes autem hilaris. Siquidem igitur ani-
ma dissoluta, formam, quæ est in corpore
adhuc existere contigerit, sanè & ita ani-
ma, & corpus compatibilia forent, quam-
vis conferentes ad inuicem non forent.
Nunc autem manifestum, quod virtusque
sele consequitur. Maxime id ex hoc ma-
nifestum fiat: Mania videtur esse circa a-
nimam, & medici medicinis purgantes
corpus, & diætis videntes in ipsis, permu-
tan animam à mania. Curationibus au-
tem corporis, simul & corporis forma sol-
uitur, & anima à mania permutatur. Quo-
niam igitur virtus soluuntur, palam fit
quoniam conferunt ad inuicem. Manife-
stum insuper est, quod virtutibus animæ,
similes corporis forma hant: quare erunt
omnia similia in animalibus, eiusdem
eiuspam declarativa. Multa autem a-
nimalia sunt, & quæ operantur, hæ qui-
dem propriæ passiones vniuersiusque se-
xus animalium sunt, alia vero communes.
in propriis igitur operibus animæ, pro-
priæ passiones secundum corpus, in com-
munibus autem communes. Communes
quidem sunt, iniuria, & quæ est circa ve-
nerea excessus: laceratarum, & vilium,
communis est iniuria: pororum, & asino-
rum, habitus qui est circa venerea masti-
cando coeunt. Proprium autem est, in can-
ibus quidem contumeliosum: in asinis
autem non triste. Quomodo igitur com-
mune quidem & proprium conuenit dis-
tingui, dictum est. Opus autem est multa
consuetudine, si quis debet esse sufficiens
ad dicendum singula de his. Quidam enī
nam ea, quæ videntur in corporibus, di-
cuntur referri ad similitudinem, quæ hant
ab animalibus, & ab æstibus: & differentias
quidem alia à caliditate, & frigiditate
hant. Sunt enim horum quædam apparentiū in

τι τελεῖ, ταῦτα δέ ποτε τίμων, καὶ ταῦτα δέ ποτε τίμων
μοτίτων καὶ δέ ποτε ψυχοτάτου γένουται. ἔτε

Α Φίλιππος.οἱ τὰ ἀνά μετίζω ἔχοντες καὶ γυπθῆσθαι, καὶ θερμὸς, διεκτικὸς στρέψεις ἔχοντες, καὶ γλαφυρός τὰ εἴδη, καὶ μάστις τὰ φέρει τὰ πατέλλατα. Μνήμονες, οἱ τὰ ἀνάελάτοντα ἔχοντες, καὶ γλαφυρός, καὶ στρικωδέστερα.

Κεφαλήσιον στ.

Δ Οπέ δέ μετὸν Φυχῆ μὲ τὸ σῶμα συμ-
παθεῖν διήνιλος· καὶ ἡ τις Φυχῆς ἔξεσ-
διμοικεύθη, σωματοῦ τὴν τὸ σώματος μερ-
φίοις πάλιν τε ἡ τὸ σώματος μορφὴ διμοικεύ-
θη, σωματοῦ τὴν τις Φυχῆς ἔξειν· επειδὴ
γάρ δέ τι Φυχῆς, περισσαὶ δακτύλιοι τοι διφανίε-
δαι, καταφατεῖς ὅτι οἱ αἰσθανόμορφοι σκυθεψό-
περοι εἰστι, καὶ οἱ δύναμις φραντζόμορφοι, ἐλαφοί. εἰς εὐθ-
ουσιαῖς τῆς Φυχῆς λεπινούμοις, ἐπι τοι διτὶ τε
σώματος μορφίοις γράμμεσθαι, οἷς ἀρδεῖσθαι καὶ ἔτεις
καὶ Φυχῆ τοι σῶμα συμπαθεῖν οὐ μόνον

Σωματελοῦσθαι διῆγοις. νῦν ἐκ ταφα-
νῶν ὅπερ ἐκτέρου ἐκτέρῳ ἔπειται μάλιστα
εὐρίτερον τέθει δῆλον γέγοντο. μακιά γὰρ δο-
κεῖ εἶδε φυλλί. καὶ οἱ ἐκβούντες φαρμακόν
κεφαλήσαντες τὸ στήμα, καὶ διατίνας ποιῶσες
ἀντὸς χρηστέων, ἀπαλλάξασθαι τὴν φυλλίν

τις μάνας, τεῦς ἡ τὰ πομπά τος οὐδεποτέ,
καὶ ἀμφὶ ἣ τὰ στόματος μορφὴ λέπυται, καὶ
ἡ ψυχὴ μάνας ἀπήλαυκτη· επειδὴ οὐδὲ ἀμφὶ³
ἀμφότερες λύνονται, δῆλον ὅτι σωματικαὶ λεπ-
σιν δημιύλοις. Ουμφανὸς δὲ καὶ ὅτι ταῖς μίνα-
μεσοῖς τῆς ψυχῆς ὄμοιαν αἱ μορφαὶ τοῦ σώματος
οὐ διπλέονται. ὥστε διν τὰ ἀπαντάται ὄμοια τοῖς
τοῦ ζῶας, τῷ ἀπὸ τοῦ πίνακος διηλατηθεῖ. παρὰ δὲ

καὶ ἀν διαπεριστά το ζῶα, πό μόνον εἰσι ἐ-
κέσου θνῶν πάθη τῆς ζώντων οὐτε, τὸ δὲ κονάρ.
Ἐπειδὴ οὐ τοῖς ιδίοις ἔργοις τῆς Φυσικῆς, ή
διὰ τὰ πάθη καὶ τὸ σώμα. Ἐπειδὴ τοῦτος κονάρ-
οις, τὰ κονάρα κονάρα μόνον οὐτε τέλεσται,
καὶ οὐ τοῦτο ἀφερεῖ στα ἔντεισις. Καὶ μόνον οὐτε

λοφούς τον ή οὐ λοφούς, κοινόν δέπιν μέβεις·
τοῦ δὲ σκοτίαν τε καὶ συάν, οὐδεὶς τὰ ἀφερεθίστα
ἔξει. Εἰσον δὲ δέπιν αἱρεῖται καὶ καών, τὸ λο-
ιδοφονοῦσθαι δὲ τοῦ δόνων, τὸ δέμπον. οὐδὲ οὐδὲ
τὸ κοινόν τε καὶ τὸ εἶδον καὶ μελέστη, εἴρηται.
Δέπιν αἱρετοί πορεύονται πολλῆς συνιδέταις,
εἰ μέλλοι τις ἀντὸς ἔσθιαν ικανὸς ποτε πι-
τῶν ἐκατεύθυνε πειραὶ γε τοιούτου μηδέ
τι πικάπτει λέγοντας πάντας τοιούτου μηδέ